

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 72/2015
17.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца Р.с. из П. власника М.Р. из П., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Н., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа П., Станица милиције у К., коју заступа Државни правобранилац, Одељење у Нишу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.2977/14 од 24.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Предузећа Р.с. из П., власника М.Р. из П., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.2977/14 од 24.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П бр.1389/13 (2012) од 06.03.2014. године, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете услед противправног одузимања камиона – цистерне М.Т. са бројем шасије ..., са прикључним возилом G.PRC ... са бројем шасије ..., у периоду од 16.11.2010. до 30.07.2012. године исплати износ од 481.811,39 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС, и то на име стварне штете износ од 17.752,64 евра и измакле користи износ од 464.058,75 евра, са домицилном каматом коју признаје Европска централна банка у динарској противвредности почев од 03.10.2012. године, па до исплате. Ставом другим обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.000,00 динара.

Привредни апелациони суд у Београду пресудом Пж бр.2977/14 од 24.12.2014. године у ставу I одбија као неосновану жалбу тужиоца и потврђује пресуду Привредног суда у Нишу П бр.1389/13 од 28.02.2014. године. Ставом II изреке одбија као неосновану жалбу тужиоца и потврђује решење о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Нишу П бр. 1389/13 од 15.04.2014. године, којим је НБС- Одсеку за принудну наплату Крагујевац наложено да пренесе новчана средства са рачуна тужиоца као таксеног обвезника на име судске таксе на одговор на тужбу у укупном износу од 293.280,00 динара на рачун

првостепеног суда и то рачун од прихода од судских такси. Ставом трећим укинута је решење о принудној наплати судске таксе првостепеног суда од 15.04.2014. године којим је наложено НБС –Одсеку за принудну наплату Крагујевац да са рачуна тужиоца пренесе новчана средства у укупном износу од 585.000,00 динара на рачун првостепеног суда, рачун од прихода судских такси и предмет враћен истом суду на поновно одлучивање.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 408. ЗПП и одлучио као у изреци ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом тужиоца указује на битну повреду из члана 374. став 1. а у вези члана 66. и 71. Закона о парничном поступку. О захтеву за искључење и изузеће судије одлучује председник суда у смислу члана 71. Закона о парничном поступку. Предметним решењем одбачен је захтев тужиоца за изузеће поступајућег судије. Такав захтев у смислу члана 70. одбацује председник већа пред којим се води поступак без одлагања без обзира на чињеницу што је странка овде тужилац поднела предлог за његово искључење. Овде није реч о решењу којим је одлучивано о изузећу судије, о чему у смислу члана 71. ЗПП одлучује председник суда, већ о одбачају захтева о чему решење доноси поступајући судија. Других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати основ за уважавање ревизије тужиоца нема.

Према утврђеном чињеничном стању овлашћено лице Полицијске станице К. је дана 16.11.2010. године привремено од С.Ј. из Б. одузело теретно возило марке М. тип Т., број шасије, прикључно возило марке G. тип PRC ..., са бројем шасије са кључем за отварање теретног возила и стартовање погонског агрегата. Назначено је том приликом да се одузимање предмета врши у складу са чланом 225. ст. 1. и 2. Закона о кривичном поступку. Одузето возило и прикључно возило су у моменту одузимања били у власништву тужиоца док је С.Ј. из Б. био у државини возила у тренутку одузимања. Наведено возило са прикључним возилом и кључем за отварање и стартовање погонског агрегата враћени су тужиоцу као власнику дана 30.07.2012. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж бр.692/13 од 15.09.2013. године С.Ј. из Б. оглашен је кривим за кривично дело фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ јер је иако је био свестан да чини забрањену радњу направио лажне јавне исправе и исте употребио као праве тако што је пробне таблице за теретно возило марке М. тип Т. ... са прикључним возилом којим је био задужен његов син Н.Ј., поставио на теретно возило марке М. тип Т. ... и

прикључно возило СА којим је био задужен, па је са тако направљеним исправама прешао безбедносни пункт, скинуо их затим и предао млађем сину који се пешице вратио подручје КИМ и предао их брату Н. који их је поставио на теретно возило којим је он управљао и којим је он био задужен, те је истим прешао безбедносни пункт. Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељење у Куршумлији II-6 ПР 421/12 од 20.03.2012. године, окривљени Ј.С. ослобођен је кривице да дана 15.11.2010. године у 23.42 сати, приликом уласка у царинско подручје Републике Србије, није пријавио царинском органу робу коју уноси преко царинског пункта Мердаре, а која је пореклом из иностранства и то моторно возило марке М. тип Т. ..., број шасије ..., процењене вредности 1.981.468,40 динара и прикључно возило цистерна марка G. тип P. ... са бројем шасије, процењене вредности 835.429,92 динара и тиме учинио прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, те је одређено да се привремено одузета возила враћају Ј.С. у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Тужилац потражује 17.752,64 евра на име стварне штете и измаклу корист у износу од 464.058,75 евра, са образложењем да је противправним одузимањем возила био онемогућен у обављању делатности у периоду од 623 дана.

Првостепени суд одбија тужбени захтев тужиоца за накнаду стварне штете изгубљене добити са образложењем да су предметна возила привремено одузета у поступку предузимања радњи органа унутрашњих послова на основу члана 82. став 1, а у вези члана 225. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку и да је самим тим постојао законом предвиђени основ за привремено одузимање возила.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова. Правни став по коме није било услова за одузимање возила. Уколико је дошло до фалсификовања јавне исправе – таблица, онда је по схватању ревидента требало одузети само таблице, а не и возило на којима су биле наведене таблице. Возач теретног возила је ослобођен кривице за царински прекршај, због чега су по наводима ревидента нижестепени судови погрешно применили материјално право када су одбили захтев за накнаду штете у виду стварне штете и изгубљене добити

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове.

Одредбом члана 172. Закона о облигационим односима прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Да би постојао основ за накнаду штете из цитиране законске одредбе потребно је да службено лице, односно државни орган штету проузрокује незаконитим или неправилним радом. Под незаконитим радом службеног лица или органа сматра се поступање супротно закону, другом пропису или општем акту, као и пропуштање да се закон или други пропис или општи акт примени. Под неправилним радом подразумева се

чињење или нечињење противно уобичајеном или прописаном начину обављања делатности које штети праву или интересима неког лица.

Предметно возило одузето је у поступку предузимања радњи органа унутрашњих послова на основу члана 82. став 1, а вези члана 225. ст. 1. и 2. Закона о кривичном поступку (услед сумње да је овим возилом, заменом саобраћајних таблица, учињено кривично дело фалсификовање јавне исправе). Одредбом члана 225. ст. 1. 2. Закона о кривичном поступку прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, органи унутрашњих послова дужни су да предузму потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да се прикупе сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка при чему су у предузимању означених потребних мера ови органи овлашћени између осталог и да изврше потребан преглед превозних средстава, да предузму потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета, као и друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи и могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети саставиће се записник или службена белешка.

Насупрот наводима ревидента нема незаконитог поступања тужене приликом одузимања теретног возила тужиоцу. Ово из разлога што је предметно теретно возило одузето од стране органа тужене, а у границама овлашћења која су дата на основу закона за поступање службеног лица органа унутрашњих послова када постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Возач камиона С.Ј. је правноснажном пресудом оглашен кривим за кривично дело фалсификовања исправе (регистарске таблице из члана 355. став 2. а у вези става 1. Кривичног закона). Возила су одузета због постојања основане сумње да је извршено кривично дело фалсификовања исправе за које се гони по службеној дужности, с тим да је истовремено постојала и сумња за извршење царинског прекршаја због непријављивања царинском органу робе која се уноси преко царинског пункта. Возило је тужиоцу враћено 30.07.2012. године, пре окончања кривичног поступка.

Указивање ревидента да је требало одузети само таблице уколико је постојала сумња да је извршено њихово фалсификовање, а не и целокупно возило, није правно утемељено.

Ово из разлога што саобраћајне таблице представљају саставни део теретног возила за које су издате, због чега је и одузимање возила било у складу са законом прописаним поступком. Чињеница што је возач камиона ослобођен пресудом Прекршајног суда у Прокупљу од 20.03.2012. године кривице за царински прекршај није од утицаја на правилност закључка нижестепених судова да нема незаконитог рада тужене, нити основа за накнаду штете тужиоцу, јер је исти правноснажно оглашен кривим за фалсификовање јавне исправе - таблица. Како су правилно закључили нижестепени судови, тужени је у складу са овлашћењима која су му законом дата извршио привремено одузимање ствари,

чиме у поступању органа туженог нема противправности, нити евентуалне одговорности за штету.

Наводи ревидента о погрешној примени материјалног права нису основани.

Како не постоје ревизијски разлози, тако ни они на које се пази по службеној дужности, ревизијски суд је применом овлашћења из члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**